

ledes som jeg har forstaaet § 1 i Pensionsloven har det vistnok været Hensigten, at nye Love skulde i Almindelighed bestemme og fastsætte, til hvilke Embeder Kongen skulde have Udnævnelse, hvoraf Følgen da vil blive Pensionsberettigelse; men jeg har ikke tænkt mig, at der i alle de specielle Love skulde kunne komme Tillæg til Pensionsloven, hvorved Pensionsberettigelsen skulde bestemmes. Jeg frygter for, at vi ved at admittere det, vilde komme ind paa en meget stor og udstrakt Pensionsbyrde, og det har virkelig Krav paa vor Opmærksomhed i Tide at forvare os derimod og være forsigtige. Det er det, jeg har troet, at man skal være varsom og forsigtig med under en saadan Lov at votere Tillæg til Pensionsloven. Naar den høitærede Finantsminister med Hensyn til den sidste Deel af vort Forslag har bemærket, at det ikke kan anses usseligt, at de omhandlede Bestillingsmænd ansættes efter ministeriel Resolution, vil jeg meget gjerne indrømme, at Ministeren ikke selv skal ansætte saadanne Betjente, som skulle bruges i en ringere Tjeneste i Soldvæsenet, men det betegner Udtrykket just heller ikke; men jeg mener, at en ministeriel Resolution dog i alt Fald skal gives om hvormange der skal ansættes paa hvert Sted, og jeg mener derfor, at det er af temmelig liden Betydning, om dette Udtryk fastholdes, eller ikke. Med Hensyn til hvad der er foreslaaet om, at der skulde gives Afgang til Understøttelse for denne Klasse ved Afstedigelsen, da maa jeg bemærke, som jeg før yttrede, at det fra min Side kun er fremkommet derved, at det Lovudkast, der foreligger, har foreskrevet saadanne Understøttelser for de Bestillingsmænd, der affediges i Anledning af nærværende Lov, og jeg har derfor meent, at Loven kunde optage en lignende Bestemmelse, for alle de Bestillingsmænd af denne Art, der fremtidigt maatte blive affedigede. Det foreskommer mig, at derved vil ikke fremkomme nogen Inconsequents eller Disharmoni i Loven. Naar iøvrigt § 4 foreskriver, hvad jeg vel kan tænke, at Finantsministeren holder stærkt paa, at Bestemmelsen af Pensionsberettigelse skulde være en Belønning for Soldassistenter, hvorved man kunde opmuntre dem til Jver i Tjenesten, kan jeg ingenlunde mis skjende, at det kunde være

usseligt for Administrationen at have saadanne Belønningsmidler; men jeg maa tillade mig at bemærke, at der allerede eksisterer i Soldvæsenets Indretning et Belønningsmiddel, der er fastsat med Føje og ikke kan undværes, idet der nemlig er tillagt de Betjente, som ved Opmærksomhed og Jver i deres Tjeneste kunne opdage Misbrug og Besvigelser mod Soldvæsenet, Andeel i de Mulfter, som derfor ere fastsatte, og hvilke vistnok ikke kan eller bør afskaffes, da det er Lovovertrædelser, der ikke vel egne sig til at straffes paa anden Maade. Jeg vil ikke dermed have sagt, at denne Fremgangsmaade er den ene rigtige, jeg har tværtimod tænkt mig, at det kunde være hensigtsmæssigere at lade disse Mulfter tilflyde en fælleds Kasse, der kunde tjene til Understøttelse, eller en anden Indretning — hvorledes man nu vil forholde sig dermed med Hensyn til Soldvæsenet; men jeg har kun bemærket dette, for at det kan komme til Thingets Kundskab, at der eksisterer saadanne Mulfter for Soldvæsenet og navnlig for Soldassistenterne, hvorved de, naar de vise Æld og Jver i Statens Tjeneste kunne tilkomme Belønning, og jeg troer, at Pensionsberettigelsens Fastholdelse som en Belønning derved taber noget af sin Vægt.

Finantsministeren: Jeg maa bede om Tilladelse til et Dieblit at maatte afbryde Discussionen, for at knytte nogle Bemærkninger til det sidste Foredrag. Den ærede Biceformand bemærkede, at efter Udkastets Forslag vilde vedkommende Officierer blive ligesaa ugunstigt stilledes som efter det Forslag, som han tilligemed 3 Andre har stillet til denne Paragraph, idet Udkastet kun gav $\frac{1}{4}$ af Soldassistenternes Afgang til Pension og de $\frac{3}{4}$ til slet ingen Ting; men dette forholder sig ikke saaledes. Udkastet indeholder kun et Forslag til, at $\frac{1}{4}$ af dem skulde kunne tilstaaes Pensionsberettigelse, men det siges paa ingen Maade, at de $\frac{3}{4}$ ikke skulle have en saadan Understøttelse, som de ærede Forslagsstillere tilstogte; thi i Udkastets Tausshed ligger ikke, at de Intet skulle have, men i Udkastets Tausshed indeholdes — og jeg troer allerede tidligere at have fremhævet dette tilstrækkeligt — ikke andet, end at det bliver ved de hidtil gjældende Regler. Den Embedsmand, som ikke udtrykke-